

4047

1909

491.99-8

U-42

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՇՃԵԱՆ ԳՐԱՏԱՆ

ՆԵՐՍԷՍ Ս. ՄԷԶՊՈՒՐԵԱՆ

ԱՌԱՋՆՈՐԴ
ՀԱՅ ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ

Կ Ա Մ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ
ՆՈՐ ՔԵՐԱԿԱՆ

Ի ՊԷՏՍ ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԷՉԻՆՔԻ ՏՂՈՑ

16 ԲԴ ՑՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Գ Ի Ն 1 Ղ Բ Շ

959

2002



491.99-8

Մ-42

Կ. ՊՈԼԻՍ

պատգ. ԶԱՐԵԶ Ն. ՊԷՐՊԵՐԵԱՆ

1909

2010

491.99-8

Մ-42

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՇՃԵԱՆ ԳՐԱՏԱՆ

ՆԵՐՍԷՍ Ս. ՄԷԶՊՈՒՐԵԱՆ

ԱՌԱՋՆՈՐԴ

ՀԱՅ ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ

Կ Ա Մ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

ՆՈՐ ՔԵՐԱԿԱՆ

Ի ՊԵՏՍ ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԷՂԻ ՏՂՈՑ

16ԲԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ



Կ. ՊՈԼԻՍ

Տպագր. ՋԱՐԵՀ Ն. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

1909

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Առաջնորդ Հայ Ընթերցանութեան կամ պատկերա-
գարդ Նոր Քերականս որ իւր տեսակին մէջ առաջինն
հանդիսացած է, տանելովեց անգամ ի լոյս ընծայեալ
է հազարաւոր օրինակներով: Սակայն զանազան պատ-
ճառներով բաւական ասեմէ ի վեր գրկուեցաւ Հայ
Մանկութիւնն սոյն օգտակար գրքոյկէն, քեւել անընդմաս
բախանձանօք կը խնդրէին եւ կը խնդրեն ցարդ տեղա-
ցի եւ մանաւանդ գաւառացի ազգայինք, որով հարկ
եղաւ մեզ վերասպել սոյն կարեւոր գործն յօգուտ ման-
կան եւ մանկունոյն:

Այժմ կ'արտօնեմք թալ սպազրութեան Գրականաւ
Աւետեան Յովհանն Էֆէնսիի:



Մ. ՄԷԶՊԱՌԻՐԵԱՆ

(362 / 40)

16782-58



w p q r t z
 t p p d t l
 h d h s d z
 d d j u z n
 z w l n u d
 w p y l p p
 o p

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

U	F	G	H	T
Q	E	L	R	D
H	L	W	O	Y
Z	Q	N	X	V
B	U	C	N	Q
M	Q	R	U	V
S	R	B	H	P
	F	O	B	

ա Բ Գ Դ Ե Զ Է
 Բ Ժ Ի Լ Խ Զ Գ Ի
 Յ Ն Է Տ Ժ Ն Ն Ն
 Ե Կ Ը Ն Կ Ը Կ Ը
 Կ Ը Կ Ը Կ Ը

ՄԻՔԵՐԵՆԵՆԵ
 ԶԻՆԵՆԵՆԵ
 ԶԻՆԵՆԵՆԵ
 ՄԻՔԵՐԵՆԵ
 Ք Օ Ք

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

—

ԴԱՍ Ա.

ԱՅԲ ՈՒ ԲԵՆԲ

աբգ. դեզ. ելթ. ժիլ.
 խծկ. հձղ. ճմյ. նշո.
 չպջ. ոսվ. տրց. ւփք.
 Լ օ ֆ:

—

ԴԱՍ Բ.

ՁԱՅՆԱԿԻՑԲ

բպփ. գկք. դթտ. եե. զս. ժշ. խղ.
 ծձց. հյ. ճչջ. մն. ոո. ուր. վ. փֆ

ՆՄԱՆԱՁԵԻԲ

ատ. բր. գդ. եե. զղ. ժծ. իխ.
 հճ. յց. շշ. ոս. ԼԼ

Դ Ա Ս Գ.

Մ Ի Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ

բա գա դա զա թա ժա լա խա ծա
կա հա ձա ղա ճա մա յա նա չա
չա պա ջա ոա սա վա տա րա ցա
ւա փա բա ֆա

բե գե դե զե թե ժե լե խե ծե
կե հե ձե ղե ճե մե յե նե չե
ե պե ջե ոե սե վե տե րե ցե
ւե փե բե ֆե

բէ գէ դէ զէ թէ ժէ լէ խէ ծէ
կէ հէ ձէ ղէ ճէ մէ յէ նէ չէ
չէ պէ ջէ ոէ սէ վէ տէ րէ ցէ
ւէ փէ բէ ֆէ

բը գը դը զը թը ժը լը խը ծը
կը հը ձը ղը ճը մը յը նը չը
չը պը ջը ոը սը վը տը րը ցը
ւը փը բը ֆը

բի գի դի զի թի ժի լի խի ծի
կի հի ձի ղի ճի մի յի նի չի
չի պի ջի ոի սի վի տի րի ցի
ւի փի բի ֆի

բո գո դո զո թո ժո լո խո ծո
կո հո ձո ղո ճո մո յո նո չո
չո պո ջո ոո սո վո տո րո ցո
ւո փո բո ֆո

բօ գօ դօ զօ թօ ժօ լօ խօ ծօ
կօ հօ ձօ ղօ ճօ մօ յօ նօ չօ
չօ պօ ջօ ոօ սօ վօ տօ րօ ցօ
ւօ փօ բօ ֆօ

աբ ագ ադ աղ աթ աժ ալ ախ ած
ակ ահ աճ աղ աճ ալ ալ ահ աշ
աչ ապ աջ առ աս ալ ատ ար աց
աւ ափ աք աֆ

եբ եգ եդ եզ եթ եժ ել եխ եծ
եկ եհ եճ եղ եճ ել ել եհ եշ
եչ եպ եջ եռ ես ել ետ եր եց
եւ եփ եք եֆ

Էբ Էգ Էդ Էզ Էթ Էժ Էլ Էի Էծ
 Էկ Էհ Էճ Էղ ԷՃ ԷՄ Էյ Էն Էշ
 Էչ Էպ Էջ Էռ Էս Էլ Էտ Էր Էց
 Էւ Էփ Էբ Էֆ

Ըբ Ըգ Ըդ Ըզ Ըթ Ըժ Ըլ Ըի Ըծ
 Ըկ Ըհ Ըճ Ըղ ԸՃ ԸՄ Ըյ Ըն Ըշ
 Ըչ Ըպ Ըջ Ըռ Ըս Ըլ Ըտ Ըր Ըց
 Ըւ Ըփ Ըբ Ըֆ

Իբ Իգ Իդ Իզ Իթ Իժ Իլ Իի Իծ
 Իկ Իհ Իճ Իղ ԻՃ ԻՄ Իյ Ին Իշ
 Իչ Իպ Իջ Իռ Իս Իլ Իտ Իր Ից
 Իւ Իփ Իբ Իֆ

Ոբ Ոգ Ոդ Ոզ Ոթ Ոժ Ոլ Ոի Ոծ
 Ոկ Ոհ Ոճ Ող ՈՃ ՈՄ Ոյ Ոն Ոշ
 Ոչ Ոպ Ոջ Ոռ Ոս Ոլ Ոտ Որ Ոց
 Ու Ոփ Ոբ Ոֆ

Օբ Օգ Օդ Օզ Օթ Օժ Օլ Օի Օծ
 Օկ Օհ Օճ Օղ ՕՃ ՕՄ Օյ Օն Օշ
 Օչ Օպ Օջ Օռ Օս Օլ Օտ Օր Օց
 Օւ Օփ Օբ Օֆ

ԴԱՍ Դ.

ՄԻԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

Բու Գու Դու Զու Թու
 Ժու Լու Խու Ծու Կու
 Հու Ճու Դու Շու Դու
 Եու Զու Զու Զու Կու
 Զու Զու Զու Զու Զու
 Զու Զու Զու Զու Զու

→→→→→

Բիւ Գիւ Դիւ Զիւ
 Թիւ Ժիւ Խիւ Խիւ
 Ծեւ Լեւ Զեւ Զեւ
 Զեւ Զեւ Զեւ Զեւ
 Զեւ Զեւ Զեւ Զեւ
 Զեւ Զեւ Զեւ Զեւ

ԴԱՍ Ե.

Մ Ի Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ

մազ	ժամ	ձագ	ցած	խաղ
աչք	ծոմ	թաց	ցաւ	իւր
բիթ	ճաշ	չոր	դեղ	հին
ճիտ	պատ	հող	դիր	նոր
թեւ	հայ	քար	դող	թաթ
մատ	մաղ	ծառ	գեղ	թել
ծիծ	մոմ	դեր	գիծ	թեփ
փոր	հաց	երգ	գին	զատ
մահ	միս	դաս	գիր	նեղ
շահ	իւղ	դար	բառ	նոր
փոս	կով	ճոթ	բաց	բաջ
տաղ	թան	կոթ	բեր	շատ
ցեղ	սոխ	կապ	ծափ	շող
չար	այս	ծակ	ծեծ	որբ
կող	այդ	փոս	ծեր	ուլ
ոտք	այն	հոր	կար	չափ
պաղ	գող	ծով	լաթ	հոգ
հով	սէր	ծոց	լաց	հոտ
հազ	հաւ	բան	լաւ	թեմ
ողջ	խոզ	գամ	խակ	մեր

ձեր	տող	ճառ	քող	բիծ
տէր	վեր	այծ	բակ	թագ
տաք	մեծ	վառ	փոխ	թաղ

Մ Ի Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ

լայն	փայտ	կոյտ	շուն
կարճ	ջանք	ձեռք	կառք
հաստ	գործ	թուք	ուխտ
ջուր	գորտ	սիրտ	ձուկ
գանձ	գիրծ	մարդ	զէնք
լոյս	խելք	ձայն	գայլ
մորթ	միտք	խուլ	կոյր
բոյն	հայր	թուփ	դուռ
հոտ	մայր	պորտ	թուր
բուն	մանչ	գոյն	տանձ
տուն	խօսք	սուր	զօրք

մուտք	կուշտ	վարձք
տուրք	նուրբ	խումբ
թուղթ	լեռան	սուրբք
ցուրտ	ծունկ	ջուրքք
սուրբ	կեանք	կուրծք

Դ Ա Ս Զ.

Ե Ր Կ Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ

աստ ուաճ.
յի սուս
քրիս տոս
ար դար
ա բեւ
լու սին
գի շեր
ցե բեկ
առ տու
իր կուն
շա բաթ
ա միս
տա ըի
ա մառ
ձը մեռ
կա զանդ
ծը նունդ
զա տիկ
եր կինք
գե տին

դը ժոխք
կը բակ
մո խիր
կար կուտ
անձ բեւ
փո չի
տը դայ
նաւակ
եղ բայր
հիււանդ
կըտ ըիճ
գը լուխ
ճա կատ
ե բեւ
ա կանջ
բե բան
լե զու
ակ ուայ
պըր կունք
կըռ նակ

ոս կոր
սե զան
դը գալ
ա պուր
մա ծուռ
պա նիր
հաւ կիթ
գի նի
քա ցախ
լե ղի
կը ծու
ա նուշ
շա քար
բը ըինձ
գա ըի
ցո բեն
ըն կոյզ
կե ուս
սա լոր
խըն ձոր

Ե Ր Կ Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ

խա զող
շա միչ
շա բոց
աղ քատ
հա բուստ
ոս կի
ար ծաթ
եր կաթ
պող պատ
մե լան
զան գակ
տախ տակ
ա թոռ

աւել
գաւիթ
տըն տես
թամ կսչ
խո բան
կը տոր
պա տառ
բա բակ
եր կար
մօ տիկ
հե ոռ
խաւ նութ
դեր ձան

բամ պակ
ա սեղ
մատ նոց
մատ նի
կա նանչ
կա պոյտ
դե ղին
կար միր
ճեր մակ
ծա ղիկ
ոչ խար
կա տու
մե ղու

մ'ը սեր
ա հա
ձը մեռ
կու գայ
գը ըե
կար գա

թէ եւ
կար կտէ
անձ բեւ
ը նէ
բա ըի
ջան քով

ա ըի
սըր տով
աշ խատ
ե ղիր
ա մեն
ի ժիր

Դ Ա Ս Է.

Ե Ռ Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ.

Թա գաւոր	տօ նա ցոյց
Թա գուհի	օրա ցոյց
Հայրապետ	տաղաբան
պատրիարք	հեգաբան
վարդապետ	քերական
բահանայ	դըպրատուն
պատարագ	ճեմաբան
սրբբուծիւն	վարժապետ
սարկաւագ	դասատու
լուսարար	աշակերտ
տիրացու	խելացի
պահպան	իմաստուն
աւազան	խելքիկ
վարդոյր	մեղաւոր
սաղաւարտ	սատանայ
գանձանակ	գերեզման
վերնատուն	հըրեշտակ
դըռնապան	ոգորմած
փոխաց	բարեկամ
ժամագիրք	ժամանակ
շարական	ժամացոյց

Դ Ա Ս Ը.

Ե Ռ Ա Վ Ա Ն Կ Հ Ե Գ.

տեսայես	երբետեսայ
մէկընիկ	այսընիկ,
գառանպէս	զարմացայ
աղուորիկ	անբարիկ:
ի՛նչփայլուն	հայրսինծի
աշիկներ	շատգրբեր
ուպըզտիկ	տայպիտի
Թաթիկներ:	եւպատկեր
որչափալ	եւմէկշուն
կըրթեալէր	գեղեցիկ
գիտես,գար	ի՛նչսիրուն
ձեռքպագներ:	անասնիկ:
կանչեցի,	երբտեսնէ
բովսեկաւ.	իսխելօք
սիրեցի,	ալչառնէ՞
ներտեցաւ:	արտորնօք:
մեզներման	աշխատիմ
հացուտէ՛	որըլլամ
եւվըրան	հեզուշիմ
չաղտտէ:	գիտնական:

ԴԱՍ Թ.

ՔԱՌԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

աստ ուա ծա ծին
ար քա յու թիւն
է կե զե ցի
էջ մի ա ծին
լու սաւո թիչ
է բու սա զէմ
կա թու զի կոս
է պիւ կո պոս
ա զո թա բան
նա խա տո նակ
է բես փոխան
նաւա կա տիկ
գե բեզ ման նոց
ան մե զու թիւն
խո հե մու թիւն
բա բո յա կան
աստսւ ածապաշտ
ու սում նաւ սէր
դըպ բո ցա կան
կա ուա վա թիչ

աշ խա տա սէր
վե բա տե սուչ
հա մա բա տես
հա զա բա պե տ
համբե բու թիւն
օ տա բա կան
վա ճաւա կան
պատ կե բա հան
գին ու ո բա կան
տաճ կաւ տան ցի
ըն կե բու թիւն
բա զաքա վար
քրն հա տու թիւն
ա նօ թու թիւն
ան մե զու թիւն
սե զաւա տուն
հիւան գաւոց
իշ խաւ ու թիւն
տը զա յու թիւն
տը կա բա միտ

ԴԱՍ Թ.

ՔԱՌԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

սի բոււն տը զաս,
եր բոր տես նաս
խեղճ աղ բատ ներ,
աչք մի գո ցեր,
պէտք է գիտ նալ
թէ թըշ ուառք ալ
մեր եղ բարքն են,
մեզ կա բօտ են.
հա գուստ ու տեստ
խեղ ճին պահեստ,
ա նօ թի ին
տուր հա ցա գին
ով որ խեղ ճեր
միշտ խը նա մէ,
հան գիտտ օ բեր
նա կ'ան ցու նէ.
տուր հինգ փարայ,
աստ ուաժ կու տայ
բեզ հինգ հար իւր,
օր մի ալ բիւր:

ՔԱՌԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

ով որ խեղ ճեր
միշտ վը ուն տեր,
պա տառ մը հաց
ալ չէ զը տած.
արքա յու թեան
դու ոը ան գամ
ա նո զոր մի
ա ուաջ գոց ուի:
զը նա տես նել
այն ար ցունք ներ,
որ կը վա գեն
խեղ ճին աչ բէն:
ո զոր մե ցափ,
— լը սէ ձայնն ալ.
բեզ կեանք մաղ թեց,
աստ ուած լը սեց.
սի բուն տը զայ,
ով որ ըլ լայ՝
թէ աղ քատ է,
ա նոր օգ նէ:

ԴԱՍ ԺԱ.

ՀՆԳԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

Քրիս տո նէ ու թիւն
հայ բա պե տու թիւն
բա բե բա նու թիւն
ար ժա նա պա տիւ
յի շա տա կա բան
արք ե պիս կո պոս
կա ուա վա բու թիւն
ա բե լա ծա զիկ
ա լե լոր դա պաշտ
բա նաս տեղ ծա կան
կա տա կեր գու թիւն
հա մար ձա կու թիւն
մե ծա մը տու թիւն
մը խի թա բու թիւն
հա բիւ բա պա տիկ
հա զա բա պա տիկ
ե կե ղե ցա կան
ե բա ժըշ տու թիւն

ԴԱՍ ԺԲ.

ՀՆԴԱՎԱՆԿ ՀԵԳ

Բա ըի լոյս եղ բայր
Աս տու ծոյ բա ըին.
այս օր ի՞նչ հա մար
կու տաս դա սա տու ին
— քը ըիս տոնէ ա կան
վար դա պէ տու թիւն,
դաս մը պատ մու թիւն,
գը ըի վար ժու թիւն:
բայց դու ի՞նչ հա մար
պատ րաս տես այս օր
— ես հինգ վան կով բառ
կը հե գեմ դեռ նոր:
որչափ շնոր հա կալ
կըլ լամ միշտ ձեզի,
թէ որ խըրատ մ'ալ
տաք սիրով ինծի:
— ա ղէկ, բայց գիտես
պէտք է որ դու ալ
առան ձին սերտես,
որ սով ըիս կար դալ:

ԴԱՍ ԺԳ.

ՎԵՅ ՎԱՆԿՈՎ ՀԵԳ

Ու սում նա կա նու թիւն
ըն թեր ցա սի րու թիւն
ժա մա նա կագ րու թիւն
աստ ուս ծա բա նու թիւն
տե ե ղե րա քա րող
ե ըբ տա սան ամ եայ
պար կեշ տա խօ սու թիւն
ճար տա րա պէ տու թիւն
ի մաս տա սի րու թիւն
տը րա մա բա նու թիւն
աշ խա տա սի րու թիւն
բա րո յա կա նու թիւն
մա տա կա րա րու թիւն
հա մա րա կա լու թիւն
տի ե ղե րագ րու թիւն
դու ար ճա բա նու թիւն
կեն ցա զա վա րու թիւն

ԴԱՍ ԺԴ.

ՎԵՅ ՎԱՆԿՈՎ ՀԵԳ

Մենք պարտէզ մը ունինք,
հոն կայ պէս պէս ծաղիկ.
Վարդն է գեղեցիկ,
այն ի՛նչ հոտ անուշիկ.

Պըտղատու շատ ծառեր.
Հայրըս ինքն է տըն կեր.
որք գարնան մէջ ծաղ կին,
պը տուղ տան ա մառին.

Վարդի պէս կար մըրցած
նուռ, խըն ձոր ու կեռաս
ա մե նուն համն անուշ,
մոռ ցանք տանձ, սալոր, նուշ:

Աստ ուած է ըս տեղ ծեր
պը տուղ ներ, ծաղիկներ,
զոր մարդիկ վա յե լեն,
ու միշտ զինքը օրհնեն:

Կի բա կի մը այ գի
հօրս ը սի զիս տա նի,
երբ հաս նին խաղող ներ՝
այն հա բուստ ող կոյզ ներ:

Հայրըս ին ծի ը սառ թէ
կարդալ լըգ լաւ սով ըէ.
որ մեծ նաս ին ծի պէս,
պարտէզ ներս մշա կես:

Ա մեն օր խե լօք եմ,
հա մա ըս լաւ սեր տեմ.
աշ խա տիմ ու գը ըեմ,
եւ պա տիժ չը կը ըեմ:





ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՀԵԳԵՐԱՆ ԲԱՆԻՑ

ԴԱՍ Ա.

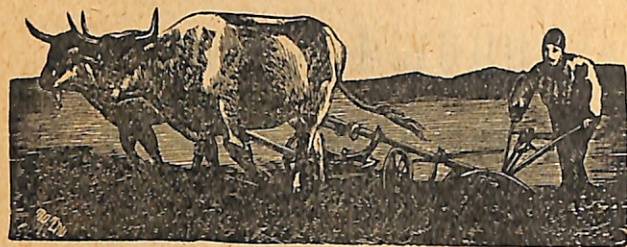
ՆԱԽԱԳԻՏԵԼԻՔ ՏՂԱՅՈՑ

Ա.

Երա նի | բե գի, ^հվ | տը ղայ,
որ | կար գալ | ու | գը բե | կը սով | բիս,
վ ^եբ | նա յէ, | տե՛ս | եր կին բը |
որ | Աս տու ծոյ | ա թո ուրն | է:

Ա, բեւը | իր | փառաւոր | լուսո,
վը | գըլ խուդ | վը բայ | կը ծա գի |
ցո բեկ | ա տեն:

Տե սար | գիշեր ուան | մէջ | լու,
սըն կան | ու | աստղե բը. | ա նոնք |
բեգ | հա մար | լոյս | կու տան:



ԴԱՍ Բ.

Ո՛վ | տըղայ, | դար ձուր | աչքըդ |
աչ խար հիս | վը բայ, | տե՛ս, | ինչ
պէս | զար դա բաժ | է | Աստ ուած |
զայն, | ո բուն | մէջ | դու | պի տի |
ապ ըիս :

Գա բու նը | քեզ | հա մար | կը |
զար դա բէ | իր | գե զե ցիկ | ծաղիկ
նե բը :

Ա մա ուր | լիք | հաս կեր | և | ա
շու նը | ա նուշ | պը տուղ ներ | կը |
պատրաս տեն, | զոր | դու | վա յե լես :

Ձը մե ուր | քու | ար տիդ | ար գա
ւէ տու թեա նը | հա մար | կու տայ |
մա բուր | ձիւ նը, | և | ա մեն | է դա
նակ | անձ բեւը :



ԴԱՍ Գ.

Գը նա՛ | պար տէ զը, | զը նա՛ |
դաշ տը, | քըն նէ՛ | ա նոնց | վի ճա
կը, | իմ | ա մեն | ը սաժ նե բը
հոն | կը տես նես :

Տէս | քա նի՛ | ծա ուեր | աղ
ու որ | պը տուղ նե բով | բեռ նա
ւոր ու աժ | են, | մի ախ | քու | և |
նը ման նե բուդ | հա մար :

Վար զը | կար միր | զոյնով | կը |
փայ լի, | ա նոր ա նու շիկ | հո տը |
դու | պի տի | առ նես :

Բար ձըր | ծառերը | բեզի | շուր |
տալու | համար | ըստեղծ ուած | են:

Աստ ուած | դը բաւ | ձը մե-
րու կը, | դը դու մը | և սե խը |
գետ նին | և | ոչ | թէ | ծառին | վը-
րայ, ուր կէ | իյ նա լով | գը լու-
խըդ | կը պատ ուէ ին:

Դ Ա Ս Դ.

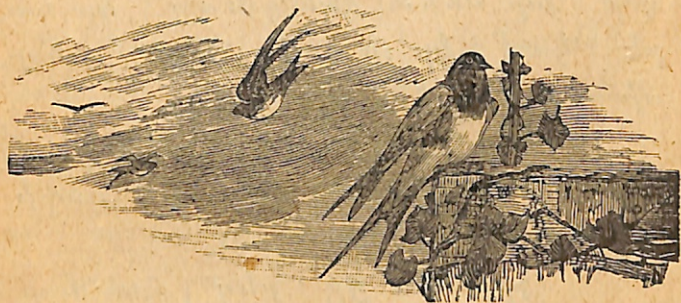
Ո՛վ | տը դայ, | հո վը | ա նուշ |
ա նուշ | կը փը չէ, | ո բով | զո վա-
նաս | ա մառ ուան | տա բու թեան |
մէջ:

Ձը մեռ ուան | ցուր տը | երբոր |
մը սե ցընէ | բեզ, | մի | լար. | կը բա-
կը | շու տով | կը տաք ցընէ. | ցուր-
տը | կ'ընէ | բեզ | առոյգ | և | ժիր:

Տե սա՛ծ | ես | ցորենը, որ | կը |
բուս նի | հո դին | վը բայ. | ան կէ |
ե լած | ա լիւ բով | կը չին ուի | հաց, |
զոր | կու տես | գու:

Աստ ու ած | բեզի | կու տայ | ոչ-
խարը | և | գառնու կը, | ո բոնց | մի-
սը | ճաշա կես, | բուր գը | հա գուտ |
չի նես, | և | կա չին | ո տից | ա ման:

Տե սա՛ր | աղւորիկ | թըռ չուն-
նե բը, | ա նոնք | բեզ | զըւար ճա ցը-
նե լու | հա մար | կ'եր գեն:



Դ Ա Ս Ե.

Ան գամ | մը | չորս | դիդ | նայէ՛
սիրուն | տը դայ, ո՛վ | կը տես նես. |
բեզի | պէս | մար դիկ. | ա նոնք | բու |

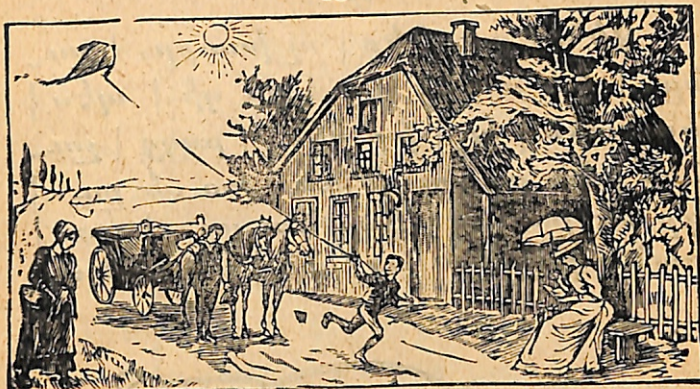
հետ | ըն կեր | ըլլա լու | հա մար |
ըս տեղձ ուե ցան:

Հայ բըդ | կամ | ար տը | կամ |
շու կան | և | կամ | ուր | որ | է՝ |
բու | ապ րուս տիդ | հա մար | կաշ-
խա տի | բըր տինք | կը թա փէ:

Մայ բըդ | տու նը | նըս տած |
կե րա կուր | կ'ե փէ, | զոր | դու | ու-
տես. | սա փո բը | ջուր | կը լե ցընէ,
զոր | խը մես. | հա գուստ | կը կա-
րէ | կամ | կը լըւայ, | ո րով | մար-
մի նըդ | պահ պահ նես:

Հայ բըդ | բեզ | հա մար | կը
աւք նի. | և | կ'ու զէ | որ | բարի |
տը դայ | մը | ըլլաս:

Դըպ րո ցը | բեզ | հա մար |
շին ուած է | , | որ | հոն | սըր տի |
և | մըտ քի | կըր թու թիւն | առ նես:



Դ Ա Ս Զ.

Ո՛վ | տը դայ, | լը սէ | այս | ա մեն |
ը սած նե բըս, | որ | բե րա կանին |
մէջ | կար դաս | և | միտ քըդ | պահես:
Տե՛ս, | թէ | այս | գիր բը | բե գի |
դաս | տըւո ղը | ո՛վ | է. | վար ժա-
պե տըդ, | ու տու ցի չըդ:

Վար ժա պե տը | կաշ խա տի |
միայն, | որ | սով րիս | ան կէ. | թէ |
տը դի | մը | պարտ քը | ի՞նչ | է:

Մը տա ծէ՛ | և | տե՛ս, | ի՛նչ | մեծ |
բան | է, | որ | այս | ա մեն | ա դէ կու-
թիւն նե բը | ըս տեղ ծած | է | Աստ-
ուած | բեզ | հա մար:

Ձե՞ս | տես ներ | ոչ խաւ ըր, | չու
նը, | կա տուն, | որ | քեզի | պէս |
կ'ու տեն | կը | խը մեն, | բայց | չու
նին | կա ըր զու թիւն | խօսե լու,
գը ըր լու | և | կար դա լու. | դու |
բանա կան | ես, | ա նոնք | ան բան :



ԴԱՍ Է :

ի՞նչ | պէտք | է | ուրիշ մե | որ |
ը նես. | ո՞վ | տը դայ, | Աստուծոյ |
տըւած | ալս | երջան կու թիւն նե ըր |
վա յի լի լու | հա մար :

Միայն | ջանք մը | և | աչխա տու
թիւն | մը | պէտք է | քեզի | բարի
մարդ | և | բարի | քրիստոնեայ
ըլ լա լու :

Ո՞վ | կըրնայ | բարի | ընել . քեզ .
— գիտու թիւ նը, | ուս մունքը, |
դաս տիաւա կու թիւ նը, | զոր |
կ'ուս նիս | դըպրոցին | մէջ :

Դըպրոցը | քեզ | կը | կըր թէ
այն պէս, | ինչ պէս | որ | կ'ուզէ,
Աստուծոյ | և | մարդ կու թիւ նը :

Սիւրճի | տը դայ, | սիւրճի | կար
դա լը | և | գրե լը . | սիւրճի | խե լո
քիկ | ըլ լա լը . | մեծ ցաւ | ըսեն |
բարի | ա նու նով | և | ո՞չ | թէ |
մեծ ցաւ | եղաւ :



Դ Ա Ս Ը.

Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Ծ

Գիտ ցիր | ո՛վ | տը զայ, | թէ
երկ նաւոր | Հայր | մը | և | Տէր | մը |
ու նիս, | որ | է | Աստ ուած:

Եր կինքը, | եր կի ըր, | մարդը |
և | աշն | ա մե նը՝ | որ | մեր | աչ-
քը | կը | տես նէ | ու | չը | տես-
ներ, | Աստ ուած | ը բաւ:

Դու | ծը նար, | օր | մը | հար-
կաւ | պի տի | մեռ նիս, | բայց | Աստ-
ուած | ան մահ | ըլ լա լով, | ոչ | ըս-
կիզ բըն | ու նի | և | ոչ | վերջ:

Զը | կայ | մէ կը, | որ | Աստուծ-
մէ | սուրբ | և | մեծ | ըլ լայ, | վա-
սըն | զի | ա մենք բն | ալ | իր | ձեռ-
քին | գործէ ըրն | են:

Աստ ուած | մի այն | «ըլ լայ» | մը |
ըսե լով | ոչ ինչ էն | ինչ | գոյացուց |
ու | աշխարհը | զարդաբեց | ալ |
ի՞նչ | ու զէ | չը | կըր նար | ընեւ:



Դ Ա Ս Թ.

ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ

Տը զայ | մը | Աստուծոյ | ձե-
ռաց | գործըն | ըլ լա լով, | պար-
տա կան | է | զա նի | պաշ | տել:

ԶԱստ ուած | պաշտե լով | կը |
յայտ նենք | թէ | զինքը | կը | ճանչ-
նանք | Արարիչ | տի է զէ բաց:

Աստ ուած | է | քեզի | կեանք |
տը ուր զը | և | քեզ | պահ պա նո-
ղը, | ո՛վ | տը զայ | բայց | կու գէ |

որ | գու | ալ | բա բու թեամբ | աշ-
խա տիս, | որ | հանգ իստ | ապ ըիս:

Պաշ տեհք | մեր | սուրբ | Աստ-
ուա ծը, | բայց | ինչ պէս |— սի բե-
լով, | որ | ին քըն | ալ | մեղ | սի բէ-
ու | եր ջա նիկ | ը նէ:

Մեր | Աս տու ծոյ | վը բայ | ու-
նե ցած | սէ բը | կը | յայտ նենք |
ա զօթ բով | և | բա ըի | գոր ծով:



Դ Ա Ս Ժ.

Ա Ղ Օ Թ Բ

Ա զօթք | սուրբ | խօսք | էն, որ |
կը նենք | Աս տու ծոյ | հետ | և | գըլ-
խա ու բա պէս | Ե կե զեց լոյ | մէջ:

Ա զօթքով | կ'ա դա չենք | զԱստ-
ուած, | որ | մե գի | ի մաս տու թիւն
տայ | աշ խար հի | մէջ | և | մեու-
նե | լէն | ետ քը | ար քա յու թիւն:

Թէ | մըտ բով | ա զօ թենք | և
թէ | ձայ նով, | Աստ ուած | կը | լը-
սէ. | և | թէ որ | ի սըր տէ | ու |
բա ըի | ըլ լայ | մեր | ու զա ծը, | կը |
չը նոր հէ:

Աստ ուած սէր | տը դան | ըլ լա-
լու | է | կըրթ եալ, | ու սում նա-
կան | և | խե լօ քիկ:

Ե բա նի | այն | տը դուն, | որ
կըլ լայ | ար ժա նի | Աս տու ծոյ |
չը նոր հէ քին:



ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

Դ Ա Ս Ա.

Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ն Է Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Աս տու ծոյ մեր վր ըայ ու նե-
ցած ան չափ սիրոյն նը շան Որ դին
Աստ ուած աշխարհ ե կու:

Յի սուս Քրիս տոս է Աս տու-
ծոյ որ դի, կա տար եալ Աստ-
ուած ու կա տար եալ մարդ:

Քրիս տոս սիրեց խեղճ իկ տը-
ղա բը և օրհնեց: Երե սուն տա-
րի աշխարհիս վր ըայ կեցաւ:

Քըրիս տոս խըրատ կու տար
չար մարդոց և ա մե նուն կը-
սէր, թէ որն է արբա յու թեան
ճամբան:

Յի սուսի Քրիս տոսի ճամբա-
ները Սուրբ Աւետարան զըր-
բին մէջ են. պէտք է զայն կար-
դանք ու պատուէր ները կա տա-
րենք սիրով:





Դ Ա Ս Բ,

Փ Ր Կ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Քրիստոս է մեր տէրը ու
Փրէր կի չը:

Մարդ կան մեղքին Հա մար
հըրէ ից ազգէն չար չար ուեցաւ,
լա ցաւ, ա թիւն թա փեց խա չին
վըրայ գամ ուած:

Քրիստոս մեռաւ տան ջան
քով խա չին վըրայ, թաղ ուե-
ցաւ, երեք օրէն յարու թիւն
առաւ գեղեղ մա նէն, ու ազա-
տեց մեզ սա տա նա յին գեղու-
թե նէն:

Քրիստոս իր սուրբ յարու-
թե նէն քառասուն օր ետքը

Համբար ձաւ, իրեն յիշատակ
թող լով մեզի սուրբ մարմնոյն
և արեանը Հաղորդու թիւ նը:

Քրիստոս իրեն փոխա նորդ
թողուց առաքելալ նեղը՝ որոնք
առաջ տանն երկու Հոգի էին.
առնոց մէջորսը գրեցին Սուրբ
Աւետարանը, ու առմենն ալ
բոլոր աշխարհ քառու զեցին:



Դ Ա Ս Գ.

Ա Ր Դ Ա Ր Ք Ե Ի Մ Ե Ղ Ա Ի Ո Ր Ք

Քրիստոս նորէն պիտի գայ
աշխարհի վերջին օրը.
Այն առնեն մեռած մարդիկ

պի տի ող ջըն նան Աս տու ծոյ
դա տաս տա նին ա ռաջ ել լե լու:

Դս տաս տա նին մէջ Աս տուած
ցու ցը նե լով մե զի աշ խար հի
մէջ մեր ըրած գոր ծե ըը, թէ
որ բա ըի կամ ար դար ըլ լանք,
ար քա յու թիւն կու տայ. և ե.
թէ չար կամ մե զաւոր ըլ
լանք, դը ժոխ քի ան տա նե լի
պա տի ժը:

Ո՛վ տը դայ, կ'ու զե՞ս ար քա.
յու թիւն եր թալ, ու սում նա.
կան և բա ըե կիրթ ե ղիւր, ու
րով ա նոր ճամ բան գըտ նես:

Կ'ու զե՞ս դը ժոխք չեր թալ,
Աս տու ծոյ պատ ուէր նե ըը լը-
սէ ու կա տա ըի:



Դ Ա Ս Դ.

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՏԱՍԸ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆՔԸ

Աստուած Մովսէս մարգարէին
ձեռքով տասը պատուէր տուաւ
այսպէս:

1. Ես եմ քու Աստուածդ. ու
ըիշ Աստուած չունենաս:
2. Կուռք չըինես և չպաշտես:
3. Աստուծոյ անունը փուճ բա-
ներու համար բերան չառնես:
4. Կիրակի օրը սուրբ պահէս:
5. Պատուէ՛ հայրդ և մայրդ, որ
պէսզի աղէկ ըլլաս և շատ ապրիս:
6. Սպանութիւն մի՛ ընես:

7. Գեշութիւն մի՛ ընէր :
8. Գողութիւն մի՛ ընէր :
9. Սուտ վկայութիւն մի՛ ընէր :

10. Քու ընկերիդ տանը և ուրիշ ստացուածքին աչք մի՛ տնկեր :

Սի բուն տը զայ, գիտ ցած ըլլաս, ա սոնք դուն և տա րած կ'ըլլաս, երբ որ սըր տանց զԱստուած սի բես, ըն կե րըդ ալ քու ան ձիդ պէս :



Դ Ա Ս Ե .

ՄԱՐԴԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ո՛վ տը զայ, Դու մարդ ես

և մին չեւ մե ուած օ րըդ մարդոց մէջ պի տի ապ ըիս. ու բեմըն ճանչ ցիր մար դա վա րու թեան կա նոն նե րը :

Գիտ նա լու ես, թէ գի մացի նիդ հետ ի՛նչ պէս խօսե լու է, բար ձըր՝ թէ ցած ձայ նուլ :

Խօս ուած քըդ և շար ժուած քըդ յայտ նի կ'ընեն ինչ բը նաւո րու թիւն ու նե նա լըդ. ան վա յել խօսք չել լեն բը նաւ բեր նեդ :

Թէ որ մէ կը քե զի բան մը հար ցը նէ, աղէկ հաս կը ցիր ըսածը, և մար դա վա րու թեամբ պա տաս խա նէ :

Տե՛ս. Աս տուած մէկ բե րան տու ած է բե զի և եր կու ա կանջ, որ բիչ խօսիս, շատ մը տիկ ր նես :

Ի՛նչ են պըր կուն քըդ և ա կու ա նե րըդ. — Եր կու դուռ բե րա նիդ՝ որ շատա խօս չըլ լաս, ու ըի շին ա ուջ չը յօ րան ջես և չը թուք նես :

ԴԱՍ Զ.

Հայր մը աւելի կը սիրէ այն զաւակը, որ կըրթեալ է: Ո՛ր, չափ կ'ուրա խա նան մարդիկ, ո՛վ տըղայ. երբ տեսնեն բեզ, որ ճամբան քալելու ա տենան կիրթ տըղոց հետ չես խօսիր, չես խաղար, չես ծիծաղիր, այլ ուղղակի տուն կ'երթաս:

Ի՛նչ սիրուն կըլլայ այն տըղան, որ իր մէջ մեծը կը պատուէ, և ա նոր քալի խըրատնէն ընդ սիրով կը լըսէ ու կը կատարէ:

Կըրթեալ տըղան իր ա պաշա յին համար կը պատրաստէ ընկերա կանքաղցր կեանք և քալի համբաւ:

Ո՛վ տըղայ. ճանչցիր դուն բեզ, որ ըլլաս ծընող բիդ աչքին լոյսը:

Ո՛վ չըսիր բեզ, տես նեղով որ նըստելու, կերակուր ուտելու

լու եւ մարդոց մէջ գըտնուած ա տեն՝ պարկեշտ և կըրթեալ մարդու մը վայել կերպով կը վարուի:

Ես տեսայ տըղայ մը, որ ուտելու ժամանակ հացը մանրրպատառներ կը ներքեւ ընդ պագող կը ծամէր կերակուրը. սեղանի վերայ լուռ և հանդարտ կը նըստէր. հագուստը, երեսը, ձեռքը և ոտքը ընդմիջ մաքուր կը պահէր:

Տըղայ մը ա մեծուն սիրելի է՝ երբ պակասութեան մէջ գըտնուած ա տեն իր մէջ մեծին խըրատին դէմ չընէր զանար:

Պատուելի մէկը եղաւ այն տըղան. որ ան կիրթ տըղոց հետ ընկերութիւն չէր ընէր, և կը խըրատէր զանոնք՝ որ խելօք ըլլան:



Դ Ա Ս Է.

Ո՛վ տը դայ, երբ որ մէ կը բու սիր տըդ ցաւ գընէ, մի՛ բարկա նար. այլ ճանչ ցուր, որ ըրա ծը յան ցանք է:

Գիտե՞ս արդեօք, թէ բար ու թիւ նը կայ ծա կի պէս խոր տաւ կէ լով բեզ՝ մոխիր կը դար ձընէ:

Թէ որ հա բուս տի զաւակ ես, սիւրէ՛ աղ բա տը և գուժ ու նե ցիր ա նոր վը բայ:

Աղ քա՞տ. ես. ո՛վ տը դայ, գոհ ե զիր վի ճակէդ, եր ջա նիկ կըլ լաս. մի՛ նա խան ձիր. հաւ բուս տին վը բայ:

Հա բըս տու թիւ նը կը վը ճանայ օր մը, բայց մարդավա բու թիւ նը կը մը նայ իւր համբաւ օ վը:

Ո՛վ տը դայ, կըր թու թեամբ եր ջա նիկ կապ ըիս: Աս տուած կու բա խա նայ բա ըի վար քիդ վը բայ ու կ'օրհնէ ըզ բեզ:

Հայրըդ մայրըդ ցըն ծու թեամբ լեց ուած կը գըզ ուեն բեզ, պարկեշ տու թիւ նըդ և կըր թու նըդ տես նե լով:

Մար գիկ քեզի ըն կե բա նալ կու զեն. սի բով բա բեւ ներ կու տան, և փա փա բա նօք կը խօսին բեզ հետ:

Կու զե՞ս ու բե մըն՝ որ մարդավա բու թիւն ու նե նաս. — ե զիր ա նանկ մարդ մը, ինչ պէս ը սի քեզի, — ու սում նա կան, կըր թեալ ու ա աքի նի:





Դ Ա Ս Ը.

ՀԱՅՐ ԵՒ ՄԱՅՐ

Տը զայս յը իր հօրը և մօրը
զաւա կը կըսուի:

Գիտցի՛ր որդեակ, որ տըղայ մը
կը ծընանի մօրը գիր կին մէջ, և
կը մեծնայ հօրը ձեռքին տակ:
Քանի որ դու պըզտիկ է իր,
մայրըդ քեզի կաթ կուտար, օր
օրոցին մէջ կը քնա ցուներ

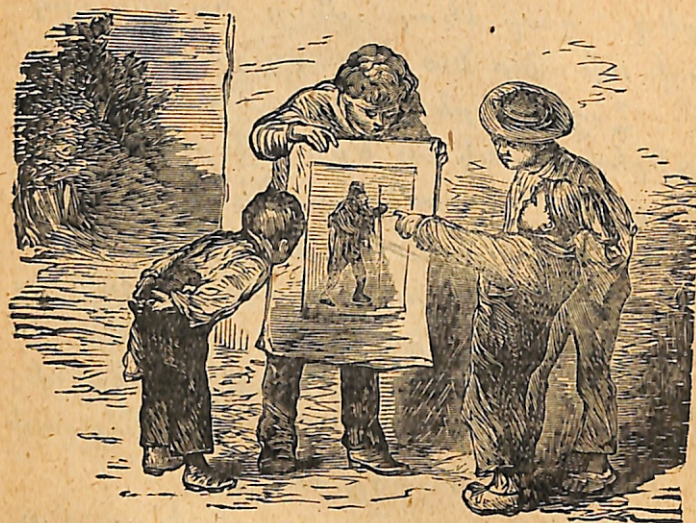
քեզ, դար ձեալ միշտ ծընող քըդ
պիտի խը նա մեն ըզքեզ:

Հայրըդ քեզ համար կ'աշխատի,
գիշեր ցորեկ ալ կ'ըսէ մօրըդ, արդ-
եօք մեր զաւա կը աղէկ գրել կար-
դալ պիտի սովորի, պիտի կըրթուի,
որ մենք ալ ուրախ ըլլանք իր վըրայ:

Սիւրբ լի՛ զաւակ, գիտնաս որ
հօրմէդ ու մօրմէդ աւելի քեզ սի-
րող չիկայ. ուրեմն դու ո՞րչափ
սիւրբ լուես ծընող քըդ:

Հայրըդ ու մայրըդ սիւրբ լու հա-
մար ինչ ընելու ես, գիտե՞ս, մը-
տիկ ըրէ. միշտ լըսէ անոնց խըրատ-
ները, որ քեզի կուտան. խելօքիկ
և հնազանդ եղիր. անոնց սիրտը մի՛
ցաւցըներ, և աղօթք ըրէ որ Աս-
տուած երջանիկ ընէ բոլ սիրելի
հայրըդ ու մայրըդ:

Երանի՛ այն զաւակին, որ իր
պարտքը կը կատարէ. Աստուած
կ'օրհնէ այնպիսի տըղան, իւր սուրբ
շընորհքը պարգեւելով:



Դ Ա Ս Թ.

Վ Ա Ր Ժ Ա Պ Ե Տ

Խոհեմ տղայ, երբոր լեզու ելար
 ու բիչ մըն ալ մեծցար, ծընողքըդ
 խըրկեցին քեզ դըպրատուն, ուր հի-
 մայ կը կարդաս այս համարըդ :
 Դըպրատունը խեղացի վարժապետ-
 ներ կան. դուն ալ դըպրատուն եր-
 թալով և անոնցմէ դաս առնելով
 խեղացի կ'ըլլաս :

Հայ զաւակ, սիրէ՛ վարժապետըդ
 որ քու հայրըդ կը սեպուի :

Հայրըդ քեզի համար ապրուստ
 կը ճարէ. վարժապետըդ ապրուստ
 ճարելուն կերպը կը սովբեցընէ քեզի :

Վարժապետէն կը սովբի տղայ
 մը գրել ու կարդալ, և իր պարտքը
 ճանչնալ :

Ականջ տուր վարժապետիդ, տե՛ս
 ինչ կ'ըսէ քեզի :

— Գիտնական և իմաստուն եղիր,
 ո՛վ տղայ, կարդալ սովբէ, գրել
 սովբէ, որով անցեալըդ ու ներկայդ
 ճանչնաս :

Մի՛ ըւար ծոյլ և չար, որ չըլլաս
 մեղաւոր, խեղճ ու աղքատ : Աստ-
 ուած և մարդիկ երես կը դարձունեն
 ծոյլ տղայէն :

Դ Ա Ս Ժ.

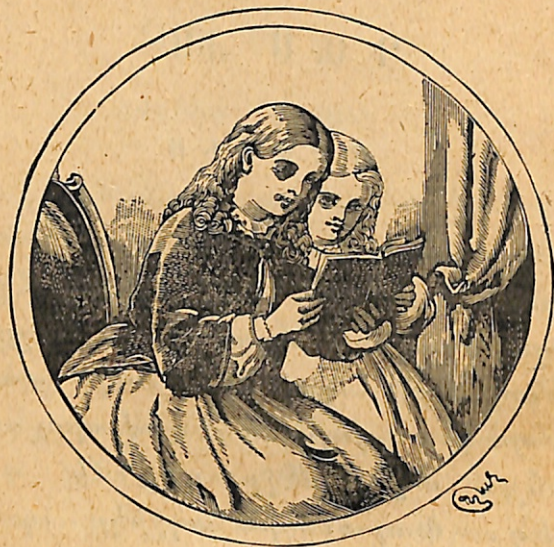
ՅՈՎՍԷՓ ԳԵՂԵՑԻԿ

Յակօր նահապետ տասներկու որ-
դի ունէր: Ամենէն աւելի կը սիրէր
պըզտիկ Յովսէփը և անոր ծաղկե-
կապայ մը կը հագցընէր: Միւս եղ-
բայրները նախանձելով՝ ծախեցին
Յովսէփը Իսմայէլացի վաճառական-
ներու: Անոնք տարին Յովսէփը Ե-
գիպտոս. հոն շատ նեղութիւն բաշեց,
բանտ դրուեցաւ, բայց Աստուծոյ աչ-
քը անոր վըրայ էր: Յովսէփ սիրելի
եղաւ Փարաւոնին և մեծ պաշտօնի
հասնելով թէ՛ Եգիպտացիներուն և
թէ՛ իր եղբայրներուն մեծ բարիք
ըրաւ: Վերջը իր հայրըն ալ Եգիպ-
տոս բերել տուաւ փառաւոր հան-
դէսով:

Դ Ա Ս ԺԱ.

Մ Ո Վ Ս Է Ս

Փարաւոն թագաւոր իր գինուոր-
ներուն հրամայեր էր որ Իսրայէլացի
պըզտիկ տղաքն սպաննեն: Մայր մը
իր նորածին տղան երեք ամիս գաղտ-
նի պահեց, վերջը եղէգով օրօրոց մը
շինեց, տղան մէջը դրաւ և գետը
ձգեց: Փարաւոնին աղջիկը, որ գե-
տեղերքը պտտելու գացեր էր, զայն
ջրէն հանել տալով՝ մեծցուց և անու-
նը դրաւ Մովսէս որ ըսել է ջրէն ելած:
Մովսէս շատ ուսմունք սովորեցաւ,
և վերջը Եգիպտոսէն փախչելով՝ գը-
նաց ուրիշ երկիր մը ուր կարգուե-
ցաւ և բառասուն տարի հովուու-
թիւն ըրաւ:



Դ Ա Ս Ժ Բ .

Ե Ղ Բ Ա Յ Բ

Տեսայ տըղայ մը, որ կ'ըսէր իր հարազատին. — Եղբայր իմ, սըրտիս խորէն կը սիրեմ ըզբեզ, վասնզի մէկ կաթ ծըծած ենք և մէկ տան մէջ պիտի ապրինք:

Ինչպէս ձեռաց մատները, այն-

պէս ալ եղբայրներ իրարու հետ միաբան և սիրով ըլլալու են:

Ո՛վ տըղայ, աշխարհի մէջ քու առաջին և սիրելի բարեկամըդ ու ընկերըդ՝ քու բոլորըդ եւ քու եղբայրըդ են, սիրով վարուեցէք իրարու հետ:

Երբ որ փորձանք մը գայ քեզի ամենէն առաջ եղբայրըդ կը վազէ անկէ ազատել քեզ. հոգւոյդ չափ սիրէ եղբայրըդ:

Որչափ կ'ուրախանան հայր մը և մայր մը, երբ առաքինի և միաբան տեսնեն իրենց զաւակները:

Աուրբ և օրհնեալ է ձեր սէրը բոլր և եղբարբ. սիրեցէ՛ք զիրար, Քրիստոս ձեզ հետ կ'ըլլայ ամեն ժամանակ:





ԱՂՕԹՔ ՏԵՐՈՒՆԱԽԱՆ

Հայր մեր որ յերկինս, սուրբ եղիցի անուն քո, եկեացէ արքայու թիւն քո, եղիցին կամք քո որպէս յերկինս և յերկրի. զհաց մեր հանապազորդ՝ տուր մեզ այսօր, և թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց, և մի՛ տանիր զմեզ ի փորձութիւն այլ փրկեա զմեզ ի չարէն. զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս. ամէն :

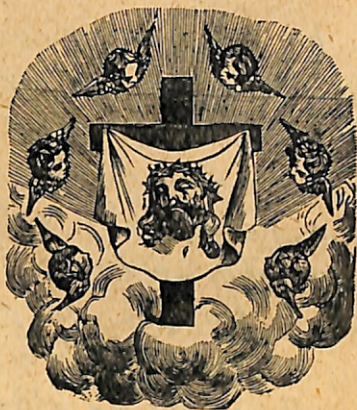


ԱՂՕԹՔ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

Հայր իմ երկնաւոր, որ ամէն վայրկեան մեր վրայ կը հսկես՝ գոհանամ զքէն, որ այս գիշեր առանց վտանգի և առանց փորձանաց անցընել տուիր, ու արժանի ըրիր զիս այսօր ալ քու շնորհքներդ վայելելու :
Օրհնեալ ես դու տէր իմ Աստուած, որ քու առատ ողորմութեամբդ մեր վրայ կը գթաս : Տո՛ւր ինձ քու շնորհքդ, որ այսօր առանց մեղաց և սրբութեամբ անցունեմ :

Զօրացո՛ւր զիս որ սատանային ա-
մեն որոգայթներուն գէմ գնեմ,
և չըլլայ թէ անկէ խաբուելով՝ քու
կամքիդ գէմ գործեմ, ու զքեզ բար-
կացնեմ:

Օրհնէ՛ իմ ծնողքս եւ վարժա-
պետներս, որոնք զիս քու շնորհացդ
մէջ կը մեծցունեն և կը կրթեն. ու
երկար և երջանիկ տարիներ շնորհէ
անոնց:



ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԱՂՕԹԻ

Երկիրպագանելով Սրբոյ Երբոր-
դութեանդ՝ շնորհակալ եմ, ո՛վ ա-
մենակալ Աստուած, որ այսօր ան-
վտանգ անցունելով, զմեզ այս գի-
շերուան հասուցիր:

Ողորմէ մեզ և նոյն գութը ունե-
ցիր, որ այս գիշեր ալ ամեն տեսակ
գիշերային փորձութիւններէ ազատ
ըլլանք. բանդի եթէ քու ողորմու-
թիւնդ մեր վրայէն վերցնես, մենք
կ'ոչնչանանք:

ԱՇՃԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՉԱԳՄԱԳՃԸԼԱՐ ԵՕԳՈՒՇՈՒ, ԹԻԻ 29.

ԳՐԱՎԱՃԱՌ-ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉ

ԴՊՐՈՅԱԿԱՆ ՁԱՆԱՋԱՆ ԳԻՐՔԵՐ

ՀԱՅՈՐԳԻԻՆ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆԸ, Մ. Շամսաննեան	3
ՊԱՐՏԷՉ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԵՒ ԳՈՐԾ. ԴԱՍՏ., Փ. Հ.	4
ՓՈՔՐԻԿ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ, Ս. Գաբամանեան	3
ՓՆՋԻԿ ՀԱՅ ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԵԱՆՑ, Ս. Գաբամանեան	3
ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԳՐԱՐԱՐ ԼԵՋՈՒԻ, »	8
ՊԱՏԿ. ԴԱՍԱԳԻՐՔ ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ, Ս. Փ.	2
ՀԱՄԱՌՈՑ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ	1
ՊՏԿ. ԻՐԱԳԻՏ. ԳՈՐԾՆ. ԵՒ ԱՐՀԵՍՏԱԿԱՆ, Կ. Ս.	
Տեմբեան, Տարրական	3
ՆՈՅՆ, ՄԻՋԻՆ Ա.	4
» » Բ.	5
ԲԱՐԵԿԻՐԹ ՍԶԻԿ, Ս. Գաբամանեան	5
ՀԱՏԸՆՏԻՐ ՀԱՒԱՔԱՇՈՅ ԱՐՁԱԿ ԵՒ ՈՏԱՆԱԻՈՐ	
Ա. Լ. Բ. Հատոր, Մ. Գաբամանեան	10
ԱՌՈՂՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՄԱՐԴԱԿԱՋՄՈՒԹԻՒՆ,	
Գ. Մալաթեան	8
ԵՐԿՐԱՋԱՓՈՒԹԻՒՆ ՏԵՍ. ԵՒ ԳՈՐԾՆԿ., Վ. Հ.	6
ԿՐԹԱՐԱՆ ՅՐԱՆՍ. ԼԵՋՈՒԻ, Գ. Մեթիկեան	3
ԳՈՐԾ. ՆՈՐ ՔԵՐԱԿ. ՅՐԱՆՍ. ԼԵՋՈՒԻ, Լ. Պօզանեան	7
ՆԱՄԱԿԱՆԻ, Ս. Գաբամանեան	7
ԱԻՆՏԱՐԱՆ ԳՐԱՐԱՐ	5
ԲԱՌԱՐԱՆ ՏՃԿ — ՀԱՅ, Գասապեան	5
ԴՊՐՈՅ ԱՆԳՂ. ԼԵՋՈՒԻ, Ա. Լ. Բ. Հատոր	5

‘Իրասանս հասցեն է’

درسماعند

چاقماقچیلر یوقوشنده ۲۹ نومرولی کتابچی او حان آشجیان افندی به

2013

4047

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0062561

